

Excipe. Nisi talia fuerint, quæ dominus scit *statim ex ipsâ projectione fore peritura*. l. 43. §. 11. ff. de furt.

d.) Propter hoc solum, quod dominus res naufragas, non nisi *maximo periculo*, aut *sumptibus rei æstimationem æquantibus*, recuperare potuisset, non debet concludi ad animum derelinquendi.

EX JURE CANONICO.

Ad Tit. XXV. lib. II.

Excipiens non videtur fateri ea, quæ logicè includuntur in exceptione. *Cap. 6. b. t.*

Ad Tit. XXVI.

Præscriptio obligationis *faciendi* non procedit cum malâ fide; secus est in obligatione *patiendi*.

Ad Tit. XXVII.

Privata scientia non potest movere judicem, ut *secundum eam* pronunciet, impedit tamen, quò minus falsæ probationes animum ejus moveant ad pronuntiandum *secundum illas*, sive in civili, sive in criminali causâ, sive res sit magni, sive parvi momenti.

Ad Tit. XXVIII.

Clausula: *appellatione remotâ*, si de facto constiterit, removet etiam *probabilem* appellationem, & generaliter *omnem*, quæ à jure non *indulgetur expressè*. cap. 53. h. t.

Ad Tit. XXIX.

Beneficium, *clericis* peregrinantibus hîc concessum, competit etiam *laicis*.

Ad Tit. ult.

Si confirmatio detur *in formâ communi*, particula *sicut* importat *conditionem*, sine quâ non: si autem in formâ *specificâ*, idem vult, ac *quia*.

Casus Canonicus.

Episcopus Germaniæ sine consensu Capituli territorium, sibi cum

altero pro indiviso commune, dividit, ipsamque divisionem adimplet: deinde facti penitens, possessore condidente invito, violentâ manu, redit in pristinam communionem. Q. an possessori, si constet de solemnitate canonicâ defectu, dandum sit mandatum S. C.? R. Negativè.

EX JURE CIVILI.

Ad Tit. VIII. lib. IV.

Noxalis actio, quæ semel *intercidit*, mutatâ intercidentiæ causâ non *reviviscit*.

Ad Tit. IX.

Quod dominus innocens ex noxiâ servi conveniri potuerit, *sola lex* pro ratione erat, non æquè, quod *propter pauperiem* sui animalis.

Ad Tit. X.

Syndicus pro populo acturus ut constituatur, requiritur, *præsentes esse duas* populi *tertias*; sufficiunt autem *majora vota*: illas suâ personâ, non hæc suo assensu, complere potest is, qui eligitur.

Ad Tit. XI.

Magis cavere deberet in judicio *reus*, quàm *actor*; & ideò nullius rei exceptio *dilatoria de cautione expensarum* priùs præstandâ audiri deberet, nisi & ipse cavisset *judicio sisti, & judicatum solvi*.

Ad Tit. XII.

Cur Actiones prætoricæ duntaxat anno vivant, infirma princ. h. t. ratio redditur hæc: *nam & ipse prætoris intra annum erat imperium*: confutatur enim ex aliis verbis ipsiusmet hujus textûs.

Casus Civilis.

Titio legantur dena *in annos singulos*: Cajo dena *usque ad annos decem*: uterque moritur initio anni, & quidem Cajo septimi, quaeritur an, & quid hæredes eorum rectè petant? R. Titii hæredes rectè petent etiam *antè anni decursum* dena postremi anni,